

Křesťanská mateřská škola „DUHA“, Horaždovice, p.o.

Odpovědi paní ředitelky, paní učitelky a paní asistentky pedagoga na otázky k tématu inkluze.

- **Jaké máte ve vaší MŠ zkušenosti s inkluzí dětí s postižením?**

Na tuto otázku lze pohlížet ze dvou úhlů, a to z hlediska časového, v tom případě lze říci, že jsou naše zkušenosti velmi bohaté. Škola zahájila svou činnost v roce 1990 a od té doby v ní vyrostlo X dětí s postižením. Druhé hledisko je kvalita života MŠ, v tom případě musím konstatovat, že s inkluzí máme jen ty nejlepší zkušenosti. Je to samozřejmě náročnější pro paní učitelky a paní asistentky, ale v závěru je každý takový človíček pro komunitu MŠ obohacením a přínosem.

- **S jakými dalšími „subjekty“ (školská zařízení, sociální služby, jiné skupiny a sdružení, rodiče) spolupracujete, aby byla inkluze dětí s postižením realizovatelná?**

Ke kvalitní inkluzi je potřeba spolupráce celé řady lidí – všech zaměstnanců školy (ať už pedagogických či nepedagogických), dětí, rodičů – ti všichni mají vliv na klima ve škole a na to, zda se dítě bude cítit přijaté a v bezpečí. Rádi spolupracujeme s pracovišti rané péče, pedagogicko-psychologickými poradnami, speciálně pedagogickými centry a logopedem, protože se od nich dozvídáme dobré tipy a rady pro práci s dětmi s postižením. A samozřejmě s Krajským úřadem Plzeňského kraje.

- **Co vás motivuje k tomu přijímat do vaší MŠ děti s různým typem a závažností postižení, když z mnoha jiných MŠ se často ozývá, že to není možné a pokud ano, tak jen s velkými komplikacemi a na úkor ostatních dětí?**

Do naší školky jsem po mateřské nastupovala jako asistent pedagoga k chlapci s poruchou autistického spektra. V následujících letech jsem asistovala několika dalším dětem. Posléze jsem byla řadovou učitelkou a poslední rok a půl školu vedu, ale nikdy jsem nezapomněla na radost a štěstí v očích těchto dětí, když se jim něco zdaří, když je kamarádi vezmou za ruku a vtáhnou je do hry.

Děti nevnímají jinakost jako překážku, tak proč bychom to měli tak brát my dospělí? Možná to pro nás znamená více úsilí, ale pro ty plamínky v očích to stojí za to.

Ředitelka, MŠ

- **Jaké jsou vaše zkušenosti s prací s dětmi s postižením?**

Za mého působení v MŠ (11 let) se na třídě Rybičky vystříдалo 7 dětí s různým postižením. Každé z nich potřebovalo jiný individuální vzdělávací plán podle druhu postižení, aby se začlenilo do dětského kolektivu. S tímto pomáhají asistentky pedagoga.

- **Jak ve vašem pojetí vypadá „tým“, který zajišťuje, že se vám daří inkludovat děti s postižením do běžného dětského kolektivu?**

„Tým“, který zajišťuje inkluzi dětí s postižením v naší MŠ, čítá nejen pedagogické pracovníky (tj. vedení školy, učitelky, asistentky pedagoga), ale i všechny pracovníky MŠ, rodiče dětí a také ostatní děti ve třídě. Jejich kladný vztah k dítěti s postižením a chuť jim pomáhat, být součástí jejich komunity. Dále využíváme profesionální služby pracovišť rané péče a pedagogicko-psychologických raden. Všem nám jde především o to, poskytnout ty nejlepší možné podmínky pro správný vývoj a rozvoj dětí.

- **Co vás na práci s dětmi s postižením baví, čím je to jiné než práce s běžným dětským kolektivem?**

Je to výzva připravovat různé kompenzační postupy, pozorovat jejich úspěchy, snahu a chuť dokázat to, co ostatní. Pomáhají všichni, kteří ji podporují a chtějí tyto děti vidět každý den spokojené a šťastné.

Učitelka, MŠ

- **Jaké jsou vaše zkušenosti s prací s dětmi s postižením (v MŠ i jinde)?**

V předchozím zaměstnání jsem vykonávala asistenci na ZŠ. První třída – dítě s LMD – romská národnost – náročné na výchovu a celkový přístup k výuce a školní docházky - přestup do speciální školy. Druhá a třetí třída – dítě s ADHD. Toto dítě mělo asistenta pouze do 3. třídy, potom pracovalo dle IVP. V křesťanské školce pracuji již pátým rokem a asistenci jsem vykonávala u třech rozdílných dětí. První dítě mělo sluchovou vadu (naslouchadla – ne kochleární implantát). Zde byla ze začátku zapotřebí částečná znaková řeč. Díky přístupu nejen rodiny, ale i začlenění dítěte do kolektivu ve školce se rozvoj sluchu vyvinul na vhodné artikulaci a dítě se zapojilo do normálního chodu školní docházky. Děvčátko je již ve čtvrté třídě a pracuje samostatně jen s minimální dopomocí asistenta – vysvětlení daného úkolu. Druhé dítě bylo na třídě s poruchou pohybového aparátu. Tam byla i LMD – doporučena speciální škola. Třetí dítě bylo diagnostikované s ADHD – ve školce má doporučený školní odklad. Čtvrté dítě – zraková vada.

- **Jak vám vyhovuje spolupráce s dalšími „subjekty“ (školská zařízení, sociální služby, jiné skupiny a sdružení, rodiče), co vám pomáhá, co byste ještě uvítala?**

Práce s dětmi je celkově velice pestrá. Každé dítě je osobnost s různými „vlastnostmi“. U někoho ani nevíme, že ve školce nebo škole je (a to platí i pro rodiče) a jinému se musíme věnovat, nebo mu být nápomocni. Dělá mi radost, že s mojí prací a přístupem k jejich dětem jsou rodiče spokojeni a děti mne mají „snad“ i rády a práce se mnou je baví.

Asistentka pedagoga, MŠ